

2000 vil jeg til brug for de fortsatte overvejelser om dette spørgsmål anmode præsidenten for Højesteret og præsidenterne for hhv. Østre og Vestre Landsret om en sådan drøftelse.

Spm. nr. S 1985

Til justitsministeren (8/3 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvor sammenhængen er i retssystemet, når falskmøntneri kan give op til 12 års fængsel, jf. straffelovens § 166 og lovforslag nr. L 129, som gennemfører en EU-rammeafgørelse, der kræver mindst 8 års fængsel, mens mange voldsforbrydelser bedømmes langt mildere?«

Svar (2/4 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Falskmøntneri kan efter straffelovens §§ 166 og 167 give op til 12 års fængsel.

Den høje strafferamme for falskmøntneri skal ses i sammenhæng med, at pengefalsk kan være medvirkende til at svække tilliden til kontante penge som betalingsmiddel og dermed i sin yderste konsekvens kan undergrave samfundsøkonomien.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Straffelovrådet i øjeblikket er i gang med at foretage en samlet vurdering af strafferammerne i straffeloven, og rådet vil eventuelt på baggrund heraf komme med indstilling om lovændringer. Det arbejde er sat i gang som opfølgning på en vedtagelse i Folketinget under en forespørgselsdebat om voldskriminalitet.

Spm. nr. S 1986

Til justitsministeren (8/3 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at mindske brugen af isolationsfængsling, og vil ministeren herunder oplyse om ministeren vil optage forhandlinger med Folketingets partier med henblik på indførelse af en maksimumtidsgrænse for hvor lang tid en person kan sidde

isolationsfængslet også i tilfælde af, at strafferammen ligger ud over seks års fængsel, samt om ministeren vil sikre politiet flere bevillinger, så politiet bliver i stand til hurtigere at efterforske sager med henblik på afkortning af perioden i isolationsfængsling?«

Begrundelse

Der er spørgerens opfattelse, at isolationsfængslingen med fordel kan gøres tidsbegrænset.

Også reelt; idet den seneste lovændring ikke effektivt sikrer dette. Til gengæld må politiet have langt større bevillinger, således at endnu stærkere ressourcer kan sættes ind i opklaringsarbejdet.

Oplysninger i TV2 om, at domstolene forlænger isolationsfængslinger på trods af lægeerklæringer om indsatte, der er ved at blive sindssyge af afsondringen fra omverdenen er dybt beklagelige. Spørgeren har fuld forståelse for, at anklagemyndigheden i forbindelse med opklaringsarbejdet kan have gode grunde til at ønske en varetægtsfængslet isoleret i en periode, men det bør være muligt for anklagemyndigheden i løbet af kortere tid at sikre sig det nødvendige bevismateriale – specielt da hvis der fra statens side samtidig sættes ind med større mandskabsmæssige og andre økonomiske bevillinger til politiet.

En række sager i nyere tid, hvor lang isolationsfængsling har været anvendt, er endt med frifindelse af den tiltalte. Det drejer sig bl.a. om Peter Rohde-sagen og sagen om sølvgrosserer Mogens Hauschildt. I den såkaldte Aalborgskandale endte sagen ganske vist med fængselsdom til entreprenør Martin Pedersen, men ganske urimeligt sad denne isoleret i 425 dage – med psykisk nedbrud til følge. Spørgeren er dog – af hensyn til ofrene og retsbevidstheden – en varm tilhænger af varetægtsfængsling indtil retssagen kan afvikles, men en varetægtsfængsling kan i de fleste tilfælde godt foregå på en betryggende måde, uden at der isoleres.

Svar (2/4 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

1. Ved lov nr. 428 af 31. maj 2000 skete der en gennemgribende revision af retsplejelovens regler om varetægtsfængsling i isolation. Formålet med lovændringen var at opnå en væsentlig be-